

Недоступен ни однин перевод.

Хамшахриёни азиз!



Пеш аз хама фарорасии Наврӯзи Ачамро, ки бо шарофати сохибистиклол гардиданни Тоҷикистони азиз ва талошу ибтикори Асосгузори сулху вахдати миллӣ-Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомали Рахмон

хаштумин соли чахонишавии он дар саросари олам тачлил мегардад, шумоёнро самимона табрик гуфта, бароятон хушнудихои зиндагӣ, баҳори неку файзбор, хонаи обод ва дар фаъолиятатон муваффакияту комёбихо таманно дорам.

Иди Наврӯз яке аз чашни миллӣ ва қадимаи ниёгони мо маҳсуб ёфта, таърихи зиёда аз шашхазорсола дорад, ки пайдоиши онро ба давлатдории шоҳ Чамшед маҳсуб медонанд.

Моро месазад, ки бо ин мероси аҷдодони худ ифтихор намоем, чунки дар тули карнҳо ниёгони мо ҳатто дар давраҳои мушкилтарини таъриҳӣ ин ҷашни мӯқаддас ва ҳуҷастаи ҳудро ҳимоя намудаанд ва то имрӯз он ҳамчун ҷашни миллӣ ва қадимаи ниёгонамон бо тамоми ҳусусиятҳои ҳосаш ҷашн гирифта мешавад.

Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ-Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон мухтарам Эмомалӣ Раҳмон ҷунин қайд кардаанд: “Наврӯз бо ин ҳама ойинҳои неку ибратбахши худ ҳамчун паёми хикматомӯзи ниёгони шарофатманди мо ба мардум накӯиву зебой ва ҳушигу ҳурсандӣ ато мекунад. Дар сиришти ин ҷашни кӯҳанбуёнӣ, эҳёи назму низом дар ҳамаи корҳои зиндагӣ эҳсос шуда, ваҳдату яғонагӣ, ҳусни тафоҳум ва ҳамбаstagivu ҳамоҳангии инсон ва ҷамъияту табиат дар тору пуди он таҷассум ёфтааст. Ҷаҳонишавии Наврӯз дар марҳалаи нави таърихи давлатдории мо имкон фароҳам овард, то мардуми олам бо такя ба фитрату сиришти ин ҷашни қадима аз ҳар ҷиҳат ба он бештар таваҷҷӯҳ зохир намоянд, зеро мухтавои Наврӯз танҳо марбут ба қаламрави зуҳури он набуда, балки суннату анъанаҳои неку созандай он метавонанд ҳамчун омили мухими ҳамзистии осоиштаи тамоми инсоният хизмат кунанд”.

Соли равон дар арафаи Иди Наврӯз, ки муттаҳидиву сарчамъӣ ва дӯстиро дар як маврид тарғиб менамояд таҳти сиёсати хирадмандонаи Пешвои миллат мухтарам Эмомалӣ Раҳмон сафари давлатии Президенти Ҷумҳурии Ӯзбекистон Шавкат Мирзиёев ба Тоҷикистон дар сатҳи баланди сиёсӣ ташкил гардид ва дар ин замина муносибати ду қишивари ба ҳам дӯсту бародар қавитар гашт.

Бо ифтихор метавонем кайд намоем, ки сиёсати пешгирифтаи Сарвари муаззами давлатамон таҳти унвони “дарҳои кӯшод” тавонистааст муносибати кишварамонро ба дигар кишварҳои олам дар сатҳи баланд ба роҳ монад ва имрӯз Тоҷикистони азизи моро дар сатҳи умумиҷаҳонӣ хуб мешиносанд.

Лозим ба кайд аст, ки ин ҷашни мӯқаддас дар кишвари мо сол аз сол вусъати тоза пазируфта, дар сатҳи буланд тачлил намудани он арҷузории ҳалқи моро ба хифзи симои маънавӣ, сиришти аҳлоқӣ, пойдории рукнҳои асосии давлату давлатдорӣ, орзуви омоли начибу созандагӣ ва густариши арзишҳои милливу умумибашарӣ ифода месозад.

Дар баробари ин, ҳар яки мо бояд шукронга кунем, ки имрӯз бузургтарин ҷашни аҷоддиамон Наврӯзо дар фазои озод, дар давлати соҳибихтиёру обод ва дар шароити сулҳу суботи комил тачлил менамоем.

Ҷашни Наврӯз дар ҳакикат аз ҷумлаи мухимтарин ва мӯқаддастарин оинҳои миллии мо буда, дар ҳуд тамоми шукӯҳу азамати таъриҳу тамаддуни кӯхани моро таҷассум менамояд.

Наврӯз ба ҳуд хос анъанаҳои нек дорад. Ба дидори пири барҷомондагон расидану дуои ҳайри онҳо гирифтан, дасти қӯмак дароз кардан ба ятимону бенавоён ва бепарастон, обод кардани ҷойҳои нообод, ки шиори ҳаррӯзаи зиндаги ниёғонамон будаст, дар айёми мо низ аҳамияти хоса пайдо кардаанд.

Боиси ҳушнудист, ки дар рӯзҳои тачилии Наврӯзи ҳучаста дар саросари кишварамон аз ҷумла дар шаҳри Истиклол низ корҳои ободониву созандагӣ вусъати тоза гирифта, тантанаҳои наврӯзиро шукӯҳу шахомати хоса мебахшанд.

Ҳамзамон Наврӯзи имсола дар пиromуни соли 2018- “Соли рушди сайёҳӣ ва ҳунарҳои мардумӣ”, ки аз ҷониби Пешвои миллат муҳтарам Эмомали Рахмон эълон карда шудааст тачлил мегардад ва дар ин замона рушди ҳунарҳои мардумӣ бояд дар шаҳр равнак ёбад.

Лозим ба кайд аст, ки Наврӯз хамчун чашни эхёи табиат, на танҳо рафтору гуфтор ва пиндори нек, балки покизагии мухити зистро низ талкин мекунад. Ба хамин хотир мегӯянд, ки агар дарахтеро сабзондау ба воя расонида бошӣ, умрат бо самар мегузарад ва ёдат дар дилу дидо бокӣ мемонад.

Аз ин рӯ, марду зан, пиру чавон ва кулли сокинони шаҳрамон ин хадафҳои некро ҷонибдорӣ намуда, бояд дар ободии макон ва пеш аз ҳама, ба тозагии ҳонаву кӯча ва маҳалли зисти ҳуд, ки аз анъанаҳои неки ниёғонамон мебошад, эътибори чиддӣ зоҳир карда, бо ин васила дар рушди ҷомеа ва расидан ба хадафҳои олии инсонӣ саҳми назаррас гузоранд.

Дар ин соату лаҳзахои пурфайзу шодии баҳорӣ, дар фарорасии Рӯзи Наврӯз, бори дигар ба ҳамаи Шумо баҳту саодати наврӯзӣ, иқболи баланду толеи нек ва тани сихату рӯзгори осударо орзу менамоям.

Бигзор, Наврӯз ҳамеша чун ҷашни неккадам, тароватдех ва Иди бостонии мо ҳазорсолаҳои дигар ҷовидон бимонад ва аз файзу баракоти он Тоҷикистони азизамон боз ҳам шукуфон ва рӯзгори мардум босаодату бобарор гардад.

Наврӯзатон фарҳундаву муборак бод, ҳамшахриёни азиз!